

komme fra København, og som ere vante til at bevæge sig paa Asfalten, forstaa ikke et Muk af, hvad der gaar for sig ude paa Landet — ikke et Muk! Og nu disse Grever og Baroner! Kunne de Herrer faa Hjælp fra dem, benytte de den gerne. Hvis jeg mindes ret, var der i Helsingør en Baron, som anbefalede — endog var anbefalende Stiller for de Herrer. Hvis jeg ikke tager fejl, var der i Maribo en Godsejer, som anbefalede Karl Hansen, Ankerstræde meget varmt. Efter dette sidste skulde man ikke tro, at der var saa overordentlig megen Misstemning mellem Godsejerne og Husmændene, da Karl Hansen, Ankerstræde, netop stillede sig som Repræsentant for Husmændene.

Saa skal jeg blot tilføje en Ting endnu. Jeg har i mit Foredrag ikke nævnt, at Socialdemokratiet ikke vilde vinde Indgang paa Landet. Det har jeg ikke sagt. Det, jeg sagde og hævder og stadig vil hævde, er, at de, der ville yppe Kiv og Strid mellem Landboerne, ville ikke vinde Indgang ude paa Landet. Det ærede Medlem forstod derved Socialdemokraterne. Jeg takker ham for den Oplysning, han har givet, den skal ogsaa blive hørt ude paa Landet.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup) udtalte, at jeg havde indrømmet, at vort Forslag ikke kunde bruges ovre i Jylland. Det har jeg ikke sagt. Talen var ikke om Jylland, men om Ringkøbing Amt, jeg har ikke nævnt hele Jylland. Der vil ganske sikkert være en Del af Jylland, hvor Husmændene vilde kunne paatage sig denne Administration, men overfor den Oplysning, det ærede Medlem gav om, at der i Ringkøbing Amt kun var 4 Foreninger med, som han nævnte, 119 Medlemmer, kan det godt være, at det ærede Medlem har Ret. Men det har vort Forslag ogsaa taget Hensyn til, som jeg udviklede.

Det ærede Medlem siger dernæst, at efter det, der nu skal vedtages, ville Landboforeningerne ikke blive de styrende. Jo, det er netop det, de ville blive. Naar først Pengene ere fordelte paa de forskellige Landsdele, vil der nok være Steder rundt om i Jylland, hvor der vil være Landboforeninger, som sætte 3 Repræsentanter ind i det Udvalg paa 5, som skal forvalte Pengene. Nu siger det ærede Medlem, at Landboforeningerne vælge maaske 1 eller 2 eller 3 Husmænd, saa bliver det alligevel Husmændene, der komme til at styre. Var det saa ikke

bedre at lade Husmændene selv bestemme, hvilke Husmænd det skulde være. Det tror jeg, vilde være det klogeste.

Den ærede Landbrugsminister stillede det Spørgsmaal til mig, hvorledes han skulde faa Penge, hvis vor Bevilling om en Badekonsulent blev vedtagen, for der var jo ikke stillet noget Forslag om at yde en Bevilling i den Henseende. Jeg maa der sige, at jeg anser det ikke for at være nødvendigt, at der stilles en Bevilling til Raadighed, fordi den højtærede Minister jo har adskillige Konsulenter, bl. a. en Maskinkonsulent. Jeg har ikke ment, at der ved denne Foranstaltning skulde paaføres Statskassen Udgifter, men jeg havde tænkt mig, at Ministeren kunde instruere sin Maskinkonsulent, saaledes at han, naar han rejste omkring og samlede sine Mejerifolk, tillige benyttede Lejligheden til at gøre opmærksom paa denne Sag. Men hvis der ikke er andet, der skiller os ad her, blive vi nok enige. Hvis den højtærede Minister kan faa en Bevilling til denne Sag, er han da villig til at modtage Forslaget? (*Landbrugsministeren:* Nej!) Naa, saa er det jo ligegyldigt at diskutere det Spørgsmaal. Fejlen kunde ellers godt være rettet endnu, for vi kunde f. Eks. give en saadan Bevilling paa Tillægsbevillingsloven. (*Anders Nielsen:* Ikke for det kommende Aar!) Jo, vi give alligevel mange Bevillinger for det kommende Aar paa Tillægsbevillingsloven. Naar man vil den Vej ud, kan man godt finde Midler dertil. Det ved det ærede Medlem fra Løvel meget godt, at vi finde nok saadanne Midler, naar det gælder at yde Bevillinger for det kommende Aar, ogsaa paa Tillægsbevillingsloven. Det vilde nok kunne lade sig gøre, men det er altsaa ikke det, der er i Vejen. Hovedsagen er, at Ministeren ikke vilde modtage en saadan Bevilling, og saa er det ikke værd at strides om, hvorvidt det skulde være 2,000 Kr. eller 3,000 Kr. eller hvor mange Tusinde Kroner, det nu skulde være.

Overfor det ærede Medlem fra Nakskov (Reventlow) skal jeg til Slutning gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem sagde, at Folk paa Landet ere kede af at høre københavnske Raadmænd og Lærere holde Foredrag. Jeg har nu den modsatte Erfaring, og jeg synes, den bekræftes derved, at jeg faar alt for mange Opfordringer ude fra Landet til at tale derude, til at jeg kan efterkomme dem alle. Jeg magter ikke at efterkomme alle de Opfordringer, der stilles til mig om at komme og tale — ogsaa fra Nakskov-